

Staročina listu: --
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . 5—
 Četrt leta . . . 2.50
 Mesечно . . . 1—
Dunaj Avstrije: ----
 Celo leto . . . 15—
Pesamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAZA

Inserati ali oznanila
 se zabijajo po 12 vrt
 od 6 redne petkovske po
 večkratnih oznanilih
 — popust —
 „Straža“ izhaja v pos-
 deljak in petek popoldne
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Gorška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 1. marca.

Vahodno bojišče.

Fronta maršala pl. Mackensena: Zahodno od izliva reke Buzeu in ob železnici severno od kraja Saurei so se sovražni sunki izjalovili.

Fronta nadvojvode Jožefa: V odseku reke Susita je bil srdit rumunski napad, ki je bil pripravljen z močnim artilerijskim ognjem, v borbi iz bližine odbit. Severno od Dornevatre je bila ruska stotnija napadena in razpršena. Ponovni sunek proti našim postojankam pri kraju Meste-Canesci je ostal brezvspešen.

Fronta bavarskega princa Leopolda: Mesetoma povečano artilerijsko delovanje.

Italijansko bojišče.

Artilerijski boj je bil na posameznih odsekih primorske fronte, potem ob prelazih Plöcken in Tonale živahnejši. Severozahodno od Tolmina je patrolja c in kr. pešpolka št. 80 v sovražnem jarku vjela 14 mož. V ozemlju gore Monte Zebio so v drle naskakovalne patrolje c. kr. domobranskega polka št. 3 skozi snežne predore v italijansko postojanko, katero so uničile in so prizadiale sovražniku zdadne krvave izgube.

Južnovzhodno bojišče.

Nobenega posebnega vojnega delovanja.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin 1. marca.

Francosko bojišče.

Na obeh bregovih reke Ancre smo pred več dnevi iz posebnih vzrokov zapustili prostovoljno in načrtoma del naših najprednejših postojank in predstavili obrambno črto na drugo, že pripravljeno črto. Sovražniku je ostalo naše gibanje prikrito. Previdno delujoče naše zadnje straže so povzročile, da so sovražne čete, ki so, obotavljajoč se tipale naprej, v boju zasedle kos ozemlja, katerega smo prostovoljno zapustili. Umakniviši se pred premočjo, kakor je bilo zaukazano, je ta maloštevilni oddelek prizadjal sovražniku precejšnje in krvave izgube, je vjela dosedaj 11 častnikov in 174 mož, vplnil 4 strojne puške ter ima še sedaj neomejeno oblast čez prednja polja naših postojank. Po močnem ognju so Angleži včeraj v jutranjih urah napravili napad pri Le Transloy in Saily. Napad se je izjalovil pred ovirami pri Le Transloy, pri Saily, kjer se je tudi ponoči ponavljal, je bil sovražnik, ki je vdrl v boju iz bližine, vržen v protisunk nazaj ter izgubil 20 vjetnikov. Na dveh drugih prostorno omejenih mestih so nastala angleška strelska gnezda. Na zahodnem bregu Moze se je zjutraj pripravljala francoski sunek, katerega je pa naš uničujoč ogenj izjalovil.

Vahodno bojišče.

Armada generala-feldmaršala pl. Mackensen. Ruski poizvedovalni eddelki so bili pri Saurei severno od Feksn in pri Corbui ob reki Seret pregnani.

Macedonsko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov. Ko so bili italijanski napadi vzhodno od Paralovega ob kolenu reke Črne odbiti, smo vjeli 5 italijanskih častnikov in 31 mož.

Državni zbor.

Dunaj, 26. februarja.

Nemško-nacionalni in krščansko-socialni voditelji so popolnoma edini v tem, da je za njihove namene boljše, ako se ne skliče državni zbor. Nemškoradikalni voditelji se celo glasno izražajo, da ne bodo pripustili zasedanja, ako se prej ne izvršijo od njih zahtevane izpremembe. Vendar se mora reči, da so ljudske mase med Nemci drugega mnenja nego njih voditelji. Ljudstvo hoče parlament, Celo ljudje, ki so prej mnogo zabavljali čezenj, sedaj odkrito priznavajo: Tudi slab parlament je boljši kot najboljša birokracija. In temu mnenju se tudi stranke ne morejo izogniti, zato smo videli čudežno prikazen, da so krščanskosocialni poslanci najprej skupno z nemškonacionalnimi tovariši postavili sloviti „deset zapor“ za parlament, na to pa so na samosvojem zborovanju zahtevali parlament in imenovali kot edini pogoj, da se mora prej spremeniti pravilnik. Resnici na ljubo se mora reči, da mlajši in demokratični možje med krščanskimi socialci, kakor: Kunschak, dr. Mataja, Fink, Mayer itd. niso zadovoljni s starejšimi voditelji in da tega tudi prav nič ne prikrivajo. Povdarjajo, da bi njihova stranka imela v sedanjih časih popolnoma drug ugled, ako bi ne tvorila nemškonacionalnega priveska, ampak stala samostojno kot ona nemška stranka, h kateri bi se mogle zaupno obračati stranke vseh drugih narodov, da se ž njimi sporazumno in dogovorno dela za preureditev Avstrije na podlagi, vsem narodom pravični. Sedaj pa krščanskosocialna stranka odbija druge narode, jih s svojimi zahtevami celo briskira, a v nemški javnosti ne igra nič drugega nego smešno ulogo nemškonacionalnega priveska.

Med ljudstvom, tudi nemškim, je želja po parlamentu splošna, kajti vsakdo hoče, da se nedostatnosti, ki so se dogajale pri reševanju najvažnejših vprašanj doli do vijugaste cenzure, tudi odkrito povedo in se zahteva njih odprava.

Tudi nemški Avstrijec hoče veččega in dobrohotnega uradnika, naj je potem njegovega ali drugega naroda.

Boj za parlament in proti parlamentu se torej nadaljuje. Sedaj pravijo, da bo državni zbor sklican za 8. maja. Ali je ta datum natančen ali ne, ne vemo. Je tudi postranska stvar. Gotovo pa je, da se zdaj v vladnih krogih zares namerava — in to odobruje nemškonacionalno-krščanskosocialna koalicija — sklicati parlament še pred potekom

legislativne dobe, torej najpozneje meseca junija. Zasedanje bi bilo kratko, kajti dnevni red bi bil: Konstituiranje državnega zbora, cesarjeva prisega, volitev delegacij in podaljšanje legislativne dobe. Zanimivo in značilno obenem je, da je v vrstah nemških nacionalcev in krščanskih socialcev glede vprašanja, za koliko let se naj podaljša legislativna doba, že različno mnenje. Oficialni krogi obeh strank so za podaljšanje za vsaj dve leti, parlamentu prijazni krogi pa pravijo, da čim daljša doba, tem večja nevarnost, da se parlamenta še ne bo pustilo redno delovati.

Tudi to je treba omeniti, da politiki, ki slišijo travo rasti, z vso gotovostjo trdijo, da bodo nemškonacionalne zahteve prav gotovo uresničene koncem marca. Vederemo!

Bethmann-Hollweg govori.

V torek, dne 27. februarja, je nemški državni kancelar Bethmann Hollweg govoril v drž. zboru o sedanjem svetovnem položaju. Tudi Avstrijci poslušamo njegove govore z napetostjo, kajti naše tribune, na katerih bi lahko govorili naši ministri, so vsled zadržanja nemških strank še vedno zaprte. Nemcem, ki tako radi poslušajo vsak glas, ki prihaja iz Berlina, je menda to prav, toda ne nam, ki hočemo, da avstrijski ugled nikjer ne trpi škode.

Državni kancelar se je bavil s položajem, ki je nastal vsled poostrenega podmorskega boja. V tem položaju igra seveda glavno ulogo razmerje do Severne Amerike. Nemčija se ne bo uklonila, naj pride karkoli ampak zdržala.

Ena zahteva je, katero povsod odobrujejo in ki prevladuje v vseh notranjih in zunanjih zadevah Nemčije, in ta se glasi: Bojevati se in zmagati. O mirovnih pogojih že zdaj govoriti, ne kaže. Ugotoviti je samo treba vojni cilj Nemčije: Končati vojsko s trajnim mirom, ki bo Nemčiji prinesel odškodnino za vso storjeno krivico ter bo močni Nemčiji zajamčil obstanek in bodočnost. Četverosporazum bi rad razbil pruski militarizem. Kaj pa je ta militarizem? Lega Nemčije jo vedno spominja na besedo Friderika Velikega: Vedno na braniku. Napoved poostrenega podmorskega boja je hudo zadela ne samo Anglijo, marveč tudi nepristranske dežele. Sicer se pa Nemčija trudi, da poslednjim pošilja, kar more, zlasti premog in železo. A zelo čudno pa je, da je predsednik Wilson po sprejemu naše napovedi o poostrenem boju P-čolnov z dne 31. januarja takoj kratkomalo pretrgal vse politične vezi z Nemčijo. Razlogov za svoje ravnanje nemški vladi ni javil, temveč kar odpoklical severoameriškega poslanika iz Berlina. V poslanici pa, ki jo je dne 3. februarja poslal kongresu, navaja kot razlog, češ, da je Nemčija nenadoma in brez priprave namenoma spremenila svojo obljubo v spomenici z dne 4. majnika 1916. Ta razlog pa ni tehten. Nemčija si namreč z ono obljubo, s katero je omilila podmorski boj, ni zavezala rok, tem-

več si je pridržala prostost. Ker Anglija ne-
če opustiti izstradalnega zaprtja Nemčije,
temveč ga, kolikor možno, v dno povečuje,
in ker je četverosporazum tako ošabno od-
klonil mirovno ponudbo, je Nemčija morala
poseči po svojem najostrejšem orožju. Smeš-
no je, če Angleži v svoji znani hinavščini
proglasajo boj P-čolnov kot najhujšo kršitev
mednarodnega prava. Saj Angleži priznavajo
za pravico samo to, kar je njim prav. Nji-
hova okrutnost v burski vojni je še dobro
znana. To svojo okrutnost sedaj uporabljajo
in pomnožujejo v boju zoper 70 milijonsko
nemško ljudstvo, ki ga hočejo z gladom pri-
siliti, da se vda in podvrže. Nemčija pa za
trdno upa na zmago. To njeno upanje po-
trjujejo uspehi, ki so jih dosegli P-čolni.
Angleška vlada pomirjuje ljudstvo, češ, da
bo premagala nevarnost, pretečo od P-čol-
nov. Prihodnost bo pokazala, ali se bo to
zgodilo. Dosedanji uspehi teh čolnov so pre-
segli vse upe, ki jih je v nje stavila nem-
ška mornarica. Veliko število nemških P-
čolnov pa še je na poti in se še niso vrni-
li. Kolikor pa je poročil, so uspehi veliki.
Nekaj ladij je sicer predrlo zaporo, to pa ne
zmanjšuje celotnega uspeha. Od zadnjega
kancelarjevega govora se vojaški položaj ni
spremenil. Vse fronte so ojačene, vojaki na-
vdušeni in še bolj odločni, ker so vsled od-
klonitve mirovne ponudbe nevoljni. Podmor-
ski boj je veliko boljše pripravljen kot pred
letom. Tako je upravičeno popolno zaupan-
je, s katerim pričakuje Nemčija dogodke bli-
žnjih mesecev. Vse ljudstvo prešinja volja
do zmage, in ta volja, preizkušena v trp-
lenju in smrti, bo prinesla zmago.

Wilson govori.

V ponedeljek dne 26. t. m. je govoril predse-
dnik Wilson v skupni seji reprezentantske zbor-
nice in senata. Utemeljeval je svojo zahtevo, da
sme oborožiti trgovske ladje ter nastopiti, ako treba,
z oboroženo silo. Govor se glasi:

Živimo v kritičnih časih in moja dolžnost je
da ostanem v ozkih stikih z obema zbornicama
kongresa. Dne 1. februarja napovedana nemška
taktika obstoja sedaj že štiri tedne, a njenih posledic
še ni mogoče pregledati. Trgovina nevtralec je
sno oškodovana, čeprav ne morda bolj kakor pred
1. februarjem, ko se je pričel nov način vojevanja.
Mi smo pozvali ostale nevtralne države k sodelo-
vanju, da se napravi konec temu uničevanju, toda

bojim se, da ni smatrala nobena izmed njih skupno
akcijo z Unijo za umestno. Nša lastna trgovina
trpi istotako bolj vsled pričakovanja, kakor vsled
pravih dogodkov, bolj vsled dejstva, da je toliko
naših ladij ostalo iz strahu v pristaniščih, kakor
vsled tega, da se mnogo ladij potopi. Glede motenja
ladijskega prometa v ameriških pristaniščih, ki je
po ledica dejstva, da brodelastniki nočejo pošiljati
svojih ladij brez zavarovanja in zadostne zaščite v
nevarnost in glede resne motitve trgovine, ki je
nastala radi tega, je Wilson rekel, da bo že samo
vse to imelo posledice, ki se nameravajo vsled novih
nemških podvodniških odredb. Mi zamoremo radi
tega le reči, da se ga bodo poveljniki nemških
podvodnikov izogibali, še ni nastopilo; toda čeprav
je temu tako, obstojajo vendar namigavanja in
izražanja dela nemškega časopisja in nemških obl-
sti, ki bolj ojačajo kakor oslabljajo vtis, da je prizna-
vanje našim ladjam in državljanom bolj pripis-
vati srečnim slučajem ali dejstvu, da kažejo poveljniki
nemških podvodnikov, ki jih srečavajo, več takti-
in samozatajevanja kakor ga zahtevajo instrukcije
same. Neumno bi bilo zatajevati, da vsebuje položaj
vse mogoče resne možnosti in nevarnosti in zato
bi bilo neprevidno, ako ne bi bili pripravljeni na
nje. Radi tega smatram za svojo dolžnost, da za-
htevam od Vas takoj vsa pooblastila, ki jih zamorem
rabiti vsak trenotek. Mi moramo trgovino in živ-
ljenje svojih državljanov čuvati ob sedanjih težavnih
okolščinah trezno in odločno. Želim iz vsega srca,
da ne bi bilo potrebno, poslati v akcijo oborožene
sile; ameriški narod ne želi tega. Nobena mojih
poti ne bo vodila k vojni; vojno je mogoče povzo-
čiti le s samolastnimi ofenzivnimi akcijami. Prosim
Vas, da me pooblastite, da v slučaju potrebe obo-
rožim naše ladje za samoobrambo, s sredstvi za
posluževanje istih in z vsemi drugimi materijalijami,
ki bi bila potrebna in zmožna za čuvanje naših
ladij in državljanov pri njihovem mirnem delovanju
na morju. Mi ne mislimo na materijalne interese
ampak le na temeljne človeške pravice. Mislim na
velika načela, ki povzdigujejo človeštvo nad člove-
ško življenje, na življenje ljudi, ki mirnim potom
delujejo za ohranitev industrije sveta in na življenje
žensk in otrok. Ne morem si predstavljati da bi se
kak človek z ameriškim načeli obotavljal braniti
te stvari.

Na podlagi tega govora se je vložil predlog,
ki Wilsona pooblašča, da sme oborožiti trgovske
ladje in vse odrediti, kar bi bilo potrebno za voj-
sko. Predlog bo se obravnaval kakor drugi pre-
dlogi.

Ker z zadnjim februarjem poteče postavno
določen čas, v katerem deluje vsako leto kongres,
je Wilson sklical izvanredno zasedanje kongresa,
ki se začne dne 5. marca.

Spor z Ameriko.

Že večkrat, odkar je uveljavljen poostreni pod

morski boj, se je poročalo, da so bili na tej ali na
oni ladji tudi potopljeni Amerikanci. Pa to menda
ni bilo res, kajti še le sedaj, odkar je »Laconia«
potopljena, se tudi uradno priznava, da je pri tem
potopu izgubilo življenje tudi nekaj Amerikancev.
Wilson ima torej sedaj isti slučaj, o katerem je go-
voril, da ga hoče počakati za napoved vojske. —
Kongres je sklican dne 5. marca k izvanredni seji
in videti hoče to, kaj bo Amerika naredila.

Oborožitev ladij.

Komisija reprezentantske zbornice je sklenila,
da se trgovinske ladje, ki vozijo vojno gradivo, ne
smejo oborožiti.

Potopljeni Amerikanci.

Nemški P-čoln je dne 24. februarja ob 10. uri
ponoči na potu med Novim Jorkom in Evropo brez
svarila potopil velik potniški parnik »Laconia«, last
družbe »Cunard Line«. Na »Laconiji« je bilo 300
potnikov, med njimi 6 Amerikancev. Novejša poro-
čila pravijo, da so prišli 3 Amerikanci ob življen-
je. Ker se poročila o smrti Amerikancev močno
križajo, še ni gotovo, koliko ameriških življenj je
bilo pri potopu te ladje ugonobljenih. P-čoln je od-
dal na ladjo dva torpedna strela. Poročila iz Am-
sterdama zatrjujejo, da je bil drugi naboj oddan 20
minut po prvem in sicer v trenutku, ko so spu-
ščali rešilne čolne v morje. Osem rešilnih čolnov je
tavalo do ponedeljka zvečer po razburkanem morju,
predno so bili rešeni. Nekatera poročila pravijo, da
sta v rešilnem čolnu v mrzli noči zmrznili 2 Ame-
rikanci. Druge vesti pa zopet naglašajo, da je umr-
lo v rešilnih čolnih več potnikov, med njimi nekaj
Amerikancev.

Razburjenje v Ameriki.

Iz Novega Jorka se uradno poroča, da je vest
o smrti Amerikancev na »Laconiji« potrjena. Da je
P-čoln potopil potniški parnik brez svarilnega zna-
menja, smatrajo v Ameriki kot drzno nemško izzi-
vanje. S tem je pa tudi Ameriki dana prihka, da
napove Nemčiji vojsko. Slučaj »Laconia« je po m-
nenju Amerikancev podoben slučaju »Lusitania«.
Londonška in nekatera ameriška poročila pravijo,
da vlada v Severni Ameriki radi slučaja »Laconia«
veliko razburjenje, ki je te dni priklopelo do vrhun-
ca. Vse z veliko napetostjo pričakuje nadaljnjih Wil-
sonovih korakov ter odločitve v kongresu in senatu.

Italijansko bojišče.

Na celi italijanski fronti se sicer vršijo v po-
sameznih odsekih na Primorskem, na Koroskem in
Tirolskem živahni artilerijski in infanterijski boji,
a o pričetku italijanske ofenzive še sedaj ne more
biti govora. Švicarski listi pšejo, da bo skušal Ca-

LISTEK

Pri avdijenci.

(Dalje.)

Kranjski Slovenci smo bili pri sprejemu sedmi-
na vrsti. Druge deputacije je sprejemal cesar v svoji
avdijenčni sobi; nas pa je bilo preveč, zato smo
bili sprejeti v takozvani »čumnati tajnih svetnikov«.
To je prilično tako velika dvorana, kakor anteka-
mera in prekrasni gobelini so tudi tu glavni knč,
ki vzbujajo glavno pozornost.

Postavili smo se v polkrog ter pričakovali tre-
nutka, da vstopi cesarska dvojica. Ves ta čas si je
dal z nami opraviti dvorjan grof Lanckoronski, ki
je bil na našem dvoru najvišji komornik. Rojen je
v stari poljski rodbini, ki se je ponemčila, tako da
je dandanes bolj Dunajčan nego Poljak. Nekaj po-
sebnega je, gledati tega odličnega dvorjana, kadar
opravlja svojo službo in kadar se premika po čum-
nati, ki je posvečena tajnim svetnikom. To premi-
kare ni hoja tudi ni drsanje, to je nekaj poseb-
nega samo zase. Človek se ne ote vpraša: Ima li
grof Lanckoronski sploh kaj kosti v svojem elegant-
nem, vitkem telesu in ali ni morda ustvarjen iz sa-
me in gole elastike? Ni treba posebej omenjati, da
je nepopisno jubeznjiv in da je vzlic svoji mehki,
rahli in senčnati hoji aristokrat od nog do glave.

Ko je bilo vse urejeno, o čemer se je grof
Lanckoronski parkrat prepričal, gledajoč pri ključav-
nici v avdijenčno sobo, stopil je na stran ter je z
dolgo, belo palčico, ki je znak njegovega dostojan-
stva, trikrat potolkel ob tla: tik, tik, tik! Dvorni la-
kaj je nato nastezaj odprl vrata v avdijenčno sobo
— in pred nas stopita cesar in visoka njegova so-
proga.

O cesarju, ki je bil v uniformi avstrijskega
maršala, ne bomo obširno pisali, ker je avstrijski
javnosti že kot prestolonaslednik postal znan. Nje-
gov obraz je tak, da si ga lahko zapomni vsako
oko. Na sebi nosi poteze saksonske dinastije in o-
braz je naravnost izrezan iz obraza njegove pre-
svitile matere, ki je bila in je še sedaj ena najkras-
nejših in najimpozantnejših avstrijskih nadvojvokin.
Vladar je bil ljubeznjiv in živahen kakor pri vsaki
priliki. Tudi njegov glas je močan, kot je bil mo-
čao glas pokojnega vladarja. Precital je svoj odgo-
vor jasno in razumljivo in ogrel je naša srca s so-
venskim stavkom. Naravnost občudovati smo mo-
rali, s kakšnim pravilnim in dobrim naglasom je
govoril slovenske besede.

Dosedaj smo preživeli v Avstriji dolgo vrsto
let, ne da bi bili imeli cesarico. Cesarica Jelisava
ki je v življenju prestala toliko hudega in krutega,
in ki je končno padla v nemško francoski Švici pod
bojalcem surovega in neolikanega Laha, počiva s
svojim sinom že dolgo vrst let v kapucinški cerk-
vi. Malo jih je, ki še žive, ki so imeli priliko gle-

dati to izvanredno vladarko, ki je slovela tudi radi
izvanredne svoje lepote. Danes pa je stala pred na-
mi njena naslednica in ker nismo vedeli, ali bo s-
ploh nastopila pri tej avdijenci, bili smo tembolj
razvneti, ko je z visokim svojim soprogom stala tu
pred nami.

Kako je Njeno Velikanstvo, kaka je torej naša
cesarica?

Sedaj se postavimo nekoliko na človeško sta-
lišče in ne samo na stališče dvorske etikete! Ce-
sarica Cita je stala pred nami v nekaki nebeški mi-
lobi in vse, kar je na njej, je zgolj harmonija. Od
svojega soproga je za spoznanje večja. Telo to lahko
trdimo brez pretiranja — je vitko, kakor je vitka
mlada jelka v planini. Ozrli smo se tudi na njeno
obleko — pri tem nas je naša presvitla cesarica
najprijetnejše presenetila. Njena črna obleka je bila
tako priprosta, pri tem pa tako okusna, da te ni
nikjer motila tista znana preuranost, ki jo kaže po-
sebnost ženska toaleta v provinciji. Gotovo je bilo
blago dražje, nego ga nosijo naše žene, ali če bi
od njih zahtevali, da naj nas opijo v tej priprosto-
sti pri slovesnih prilikah, smo prepričani, da bi se
grdo držale in da bi zahtevale vsaj nekaj kozuho-
vine, s katero bi pokvarile svoje oblačilo. Naša ce-
sarica naj bi jim tukaj služila v zgled! Da ni na
prsih nosila briljantnih znakov takozvanega »reda
zvezdnatega križa«, bi na previsoki gospej ne opa-
zili niti najmanjšega knčca.

(Dolge priče.)

dorna z delnimi uspehi zadovoljiti italijanski parlament, kateri je zopet začel zborovati.

Njegovan imenovan za admirala

Cesar je im noval poveljnika naše vojne mornarice, podadmirala Maksimilijana Njegovan, za admirala.

Italijanski parlament.

Dne 1. marca je začel delovati italijanski parlament. Socialisti so vložili predlog, da se požurijo mirovna pogajanja. Ministrski predsednik B. selli je z ozirom na ta predlog zahteval zaupnico. Pri pomenskem glasovanju je glasovalo za zaupnico 227 poslancev, proti 31, odstranilo se jih je okoli 60. Onih 31 glasov se razdeli 2 Giclitijevca, 1 katolik, 1 bivši socialist in ostali oficijelni socialisti.

Rusko bojišče.

Nov ruski načrt je: čez bukovinske in južno-vzhodno galiske Karpate udreti na Ogrsko. Radi tega je rusko armadno vodstvo zbralo ob Tartarskem prelazu (južno od Stanislava) in v južni Bukovini mnogo vojaštva. Dosedanji ruski napadi še niso uspeli. Naši so pri Valeputni v Bukovini dne 27. februarja udri v sovražne järke in vjeli 1300 mož. Pri Tartarskem prelazu smo odbili vse ruske napade.

Ob Valeputna-cesti.

V južnem kotu Bukovine se med Jakobenyjem in Kimpolungem in sicer ob takozvani Valeputna cesti vršijo že od 1. februarja naprej precej živahni boji. Rusi bi radi prodrli čez Zloto Bistrico na Ogrsko in tako razbremenili svoje čete, ki stojijo na jugu pri rumunskem mestu Ocna Dne 27. februarja so naši na tem prostoru zavzeli več višinskih postojank in so vjeli 12 častnikov in čez 1300 mož. Tudi vojni plen je precejšen.

Rumunsko bojišče.

V moldavskem gorovju so se ob reki Senta zopet pojavile rumunske čete. Njih napad na naše postojanke se je izjalovil. Sicer pa se vršijo na celi fronti samo praske posameznih patrulj.

Francosko bojišče.

Vsled ugodnejšega vremena na celi črti živahnejše gibanje, znak, da se pripravljajo veliki dogodki. Anglija ima sedaj na francoskem bojišču baje 3 milijone mož.

Konferenca v Calaisu.

V ponedeljek, dne 26. in v torek, dne 27. februarja, se je v mestu Calais na Francoskem vršila francosko-angelska konferenca, katere so se udeležili od francoske strani ministrski predsednik Briand in generala N. velle in Liautey, od angleške pa ministrski predsednik Lloyd George, general Robertson in maršal Haig. Posvetovali so se o bodoči četverosporazumovi ofenzivi na francoskem bojišču.

Macedonsko bojišče.

Vzhodno od Paralovega ob reki Črni so močni italijanski oddelki napadli bolgarske postojanke, toda brezuspešno. Napad je bil krvavo odbit. Na ostali fronti razven običajnih artilerijskih bojev nobenih posebnih dogodkov.

Italijani ob Črni tepeni.

Dne 27. februarja so napadle močne italijanske čete bolgarske postojanke vzhodno od Paralovega ob reki Črni. Že več dni poprej so Italijani hodo obstrejevali imenovane postojanke še celo iz zelo težkih ladijskih topov. Vsi italijanski napadi so bili brezuspešni in sovražnik je imel težke izgube. Več sto mrtvih Italijanov je pokrivalo bojišče.

Turška bojišča.

Kakor smo že poročali, so Turki izpraznili Kut-el Amaro in se umaknili proti severo-zahodu. Angleži prod rajo ob obeh straneh reke Tigris v smeri proti Bagdadu. Angleški listi pišejo, da bo prišlo med Kut-el Amaro in Bagdadom v kratkem času do bitke, v kateri se bo odločila usoda Bagdada.

Politične vesti.

Pritožba čeških trgovskih in obrtnih zbornic zavrnjena. Češke trgovske in obrtne zbornice so vložile pritožbo proti jez kovni naredbi trgovin kega ministrstva z dne 27. julija 1916. Po tej naredbi so trgovske zbornice dolžne posluževati se v svojih poročilih in vlogah na trgovinskega ministra in druge nevtralne urade le nemškega jezika. Pritožba obrtnih zbornic je bila zavrnjena. Bo pač treba v prihodnjem državnem zboru ustvariti postavbo, s katero bodo varovane vse pravice avstrijskih nemških narodov.

Znamenje časa? Pod tem naslovom poroča »Grazer Tagblatt«: Doslej je i. hajala uradna »Prager Zeitung« s č e š k o - nemško glavo. Te dni je pa začela izhajati z n e m š k o - češkim na slovom.

Gališki namestnik baron Diller je odstopil, na njegovo mesto je imenovan general grof Hayn, brat praškega nadškofa.

Tedenske novice.

„Straža“ stane za celo leto 10 K, za pol leta 5 K in za četrt leta 2 K 50 v. Kdor še ni poravnal dolžne naročnine ali še naročnine za leto 1917 ni obnovil, ga prosimo, da to takoj stori. Kdor hoče nabirati nove naročnike, mu pošljemo poloznice. Denar se pošlje na naslov:

Upravištvo lista »Straža«

Maribor, Koroška ulica št. 5.

Iz politične službe. Slovenjgraški okrajni glavar baron dr. Štefan Neugebauer je premeščen v notranje ministrstvo.

† Profesor Rajko Perušek. Dne 25. februarja je umrl na Dunaju vpokojeni gimnazijski profesor Rajko Perušek. Imenovan je služil dolgo vrsto let na ljubljanski gimnaziji. Bil je tudi na literarnem polju jako marljiv in delaven slovenski pisatelj. Bodi mu zemljica lahka!

Sienkievičev spomenik na Poljskem. Poljsko društvo »Povianice« namerava pisatelju Sienkieviču postaviti v zasedeni Poljski primeren spomenik.

Odlikovani slovenski letalec. »Novine« poročajo: »Štefan Hozjan štabni narednik z Dolnje Lendave, je dobo za volo svojega junaštva 2000 kron daru od novin »Est« na svedočanstvo vojaške oblasti. Šest jih je dobilo v celotni državi i eden izmed teh je Slovenec. Hozjan je dozdaj sledeča odlikovanja dobo: zlato, tri velike srebrne, malo srebrno i bronasto svetinjo. Njegov oča se vrli šri eo naš h Novia v Dolnji Lendavi. Iz srca se veselimo tomi odlikovanji.

5. vojno posojilo. V mariborskem političnem okraju, izvzemši mesto Maribor, je bilo podpisane ga 5. vojnega posojila 9522960 K. Po posredovanju učiteljstva je bilo podpisanih z avsem 4 milijone 923.150 K petega vojnega posojila, od teh je bilo podpisanih v mariborskem okrajnem šolskem okolšu 2326.050 K, v slovenbistriskem 2068.600 K in v šentienartskem okrajnem šolskem okolšu 528500 K petega vojnega posojila. Upamo, da bode tokrat pohvaljeni tudi slo en ki u itelji, ki so izredno v liko storili za sijajen uspeh petega vojnega posojila v našem okraju.

Za Rdeč križ. Gostje na gostiji Alojzija in Lize Kostanjevec na Polenškem so darovali za Rdeč križ 9 K. — Občinski predstojnik Manja Lorencič je nabral v veseli družbi na gostiji Stelcar-Fekona na Vanetini pri Sv. Antonu v Slov. gor. 10 K za Rdeč križ. Hvala!

„Vidim nebesa odprta“. Pismo žalostnim in potrtnim srcem. Tako je naslov brošurici, katero je napisal dr. Gregor Rožman. Komad stane s post-

nino 20 v; 100 komadov 18 K. Dobiva se pri »Družbi sv. Mohorja« v Celovcu. Brošurica je pripraven spis, da se razširi med vsem ljudstvom, tudi vojskom na bojišču bodo njegove tožljive misli umirile srce in dvignile misli k Bogu. Priporočamo!

Zgodovinsko društvo. a) Vojni muzej. Naše »Zgodovinsko društvo« je bilo med prvimi, ki so sprožili misel vojnih muzejev kot spomin na sedanjo v pravem pomenu svetovno zgodovinsko vojno. Vsek narod trpi in sodeluje sedaj v tej velikanski borbi narodov in držav, vsak ima tudi pravico in dolžnost ohraniti potomstvu spomin na sedanje velike čase ter temu spominu vtisniti več ali manj svoj posebni pečat. Nkar ne mislite da je vojni muzej kaka nepotrebna igrača. Resna, važna kulturnozgodovinska zadeva je to. Naša neodpušljiva malomarnost in lahkomišljenost bi bila, pustiti in čakati, da nam »drugi« napravijo take zbirke. Da, napravili jih bodo, pa po svoje: Nemci nemške, Madžari madžarske, Čehi češke, Poljaki poljske itd. Da je za časa velike vojne na Spodnjem Štajerskem živelo do pol milijona Slovencev, ki so poslali svoje sinove na razna bojišča, kjer so se bojevali kakor levi, temu »drugi« v svojih vojnih muzejih ne bodo dajali izraza, zato moramo sami poskrbeti. Zato ponavljamo poziv, da rojaki v civilu in v vojni suknji ne pozabijo na naš vojni muzej. Sprejme se sploh vse, kar se nanaša na vojno. Muzejski predmeti, ki se naj pošiljajo za muzej, se dajo razvrstiti v tri skupine: 1. bojni predmeti, razni izstrelki in orožje, obleka, risbe strelskih jarkov, od lastnih vojakov ali od sovražnika zavrženi ali izgubljeni predmeti, posnetki (n. pr. neki ranjenec si je kralil čas s tem, da je delal iz papirja aeroplane in 1 vzorec že imamo v muzeju) vojna odlkovanja, posebno padlih vojakov ki jih imajo pri nekaterih hišah več. 2. Narodopisni predmeti: podobice, križci, medalje, dopisnice, vojaške pesmi — tudi nasprotnih čet. 3. Tiskovine: razglednice, oglasi, oblastvene naredbe, ki se nanašajo na vojno in prehrano, tudi knjige v kateremkoli jeziku, pripovedne ali poučne, ki se nanašajo na vojni čas. Darovatelj naj sam pripiše svoje ime, kraj in čas najdbe. Vse se naj pošilja na: »Zgodovinsko društvo« v Maribor, Koroška cesta 10. Osebnost se lahko odda tudi v Cirilovi tiskarni, ki iz prijaznosti izroči predmete na svoje mesto. — b) »Časopis za zgodovino in narodopisje«, društveno glasilo. Mnogi udje povprašujejo, kaj je s »Časopisom«. Naznanja se, da je vse pripravljeno za izdajo, ovira je le v tiskarni, namreč pomanjkanje delavskih moči. Društvo prijazno vabi v svoj delokrog vse, katerim je v teh resnih časih mar za pravo znanstvo in kulturno delo v okviru domače zgodovine narodopisja in varstva domačije. Vsekdo pa lahko podpira društvo z udnino in pa z darili. Društvo bo moglo uspešno negovati domačo zgodovino le, če dobi potrebni gmojni sklad. V teh, za naš obstoj tako resnih časih pomislimo, da je pravo znanstvo, zlasti spoznanje lastne zgodovine, umetnosti in kulture tisti kruh, ki narode redi ne samo od dne do dne, ampak za stoletja.

Podravska podružnica slov. planinskega društva v Rušah. Razposlali smo te dni položnice in prosimo cenjene naročnike, da storijo svojo narodno dolžnost. Resnica je, da tudi to leto še ne bo »Planinskega Vestnika« zaradi izjemnih razmer, pa prosimo potrpljenja, vse se bo nadomestilo. Društvenikom vojakom nismo poslali položnic, pa vendar imamo slučaje, da smo dobili udnino iz strelskih jarkov. Zato upamo, da nam ostanete zvesti društveni v varnem zavetju doma. — Marsikdo vpraša, kaj bo z Ruško kočjo. Povemo, da jo bomo otvorili, znabiti le nekaj pozneje. Planinski pozdrav! Preds dništvo.

Laž ima kratke noge je očital našemu listu »Štajerc«, ko smo se potegnili za kmetske žene. Na kate i strani je laž, na kateri resnicoljubnost, naj presodijo čitateji iz vloge ptujskega okr. odbora, v kateri se glasi doslovno v prevodu: »Na prehranjevalni urad na Dunaju n v Gradcu! Zakon z dne 26. decembra 1912 drž. zak. št. 237, s katerim so bile urejene pravice do državnih prispevkov, je povzročil, kakor učjo skušnje, ravno nasprotni vpeh svojega namena, ker se s tem uničuje vsako spodbujanje k poljedelskemu delu. Mali posestnik, ki je bil poprej primoran pridelovati, zamore sedaj živeti od državne podpore in seje navadno le teliko, kolikor potrebuje za svojo lastno potrebo; raditega je deloma vedno manjše veselje do dela, deloma ostanejo čisto velike površine ro-

dovitne zemlje neobdelane. Koncem vloge so med drugim označene zahteve: »Da bi se vsem tem slabim razmeram pomagalo, si dovoljuje podpisani okrajni odbor podati te le nasvete: Pod 2. Vlada naj tolmači zakon o pravicah do državnih pripevkov za tiste, ki imajo stalne plače, ugodnejše, za posestnike pa neugodnejše in naj izvede to načelo potom odredbe. Okrajni odbor Ptuj, 6. febr. 1917. Za načelnika: Max Strasschill.«

Koledar za slovenske vojake za leto 1917 je nedavno izšel v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Ta koledar se je lansko leto našemu vojaštvu in civilnim osebam silno prikupil. Tudi po koledarju za leto 1917 že vojaštvo več mesecev močno popraša. Njegova vsebina je: a) Organizacija naše vojske (tudi mornarice). b) Državne podpore za družine mobiliziranih z novimi odloki. c) Kaj dobijo vdove in sirote padlih vojakov. d) Podpore zaostalim padlim in pogrešanim vojakov. e) Preskrba invalidov in njihovih družin. f) Vojno zavarovanje. g) Odlikovanja za moštvo. Povsod se je oziralo na najnovejše odloke. Pridejanih je tudi več vzorcev, kako se delajo razne vloge na oblastva. Posebno pa se bo prikupil našim vojakom »Duhovni spremljevalec in molčevnik«, ki obsega krasne, vojakom nad vse potrebne nauke in molitve. Ob koncu ima tudi nove pošne določbe. Za razne zapiske je pridejanega 48 listov praznega papirja in svinčnik. Koledar je močno v platno vezan, in stane s poštnino vred K 1.10; po trgovinah se pa prodaja komad po 1 K. Naroča se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zasebni pošni zavoji vojakom na bojišče. Pošto razmateljstvo za Štajersko določa, da bodo odsej naprej sprejemali pošni uradi zasebne pošne zavoje za vojake na bojišču samo ob ponedeljkih, torkih in sredah. Teža posameznega zasebnega pošnega zavoja ne sme znašati več kakor 5 kg. Končno se določa, da je za zasebne pošne zavoje vojakom na bojišče določena enotna pošna pristojbina, in sicer 80 v za zavoj.

Obleka umrlih vojakov. Dosedaj je bilo določeno, da je imel padli ali v bolnišnici umrli vojak razven spodnje obleke, kot srajce in spodnjih hlač, na sebi še tudi bluzo ali jopič in gornje hlače, kadar je bil položen v grob. Od sedaj naprej se pa določa, da sme biti pokopan padli ali v bolnišnici umrli vojak samo v srajci in spodnjih hlačah.

Brusarski tečaji za invalide. Do izbruha vojske z Italijo so pri nas v Avstriji opravljali brusarsko obrt skoro izključno samo italijanski brusarji, ki so pri tem obrtu prav dobro izhajali. Te dni so pa ustanovili v Celovcu šolo za invalide, v kateri se bodo naši vojaki-invalidi izobraževali v brusarski obrti. V bodoče nam bodo v naših krajih brusili škarje, nože in britve ne več italijanski podaniki, ampak naši vojaki invalidi.

Zvest delavec. Usnjari ki pomočnik Franc Seničar v Slov. gradu je bil odlikovan s častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Škof Anton Gjivoje umrl. Dne 27. februarja je v starosti 66 let umrl Anton Gjivoje, škof v Splitu v Dalmaciji.

Koroške cerkvene vesti. Za soprovizorja v Gorenčah je nastavljen vlč. g. Anton Mlinar in p. Kalist Vaupotič, provizor v Pokrčah, za provizorja v Slov. Šmihelu.

Gospodarske novice.

Banke in kupčija. V sedanji vojski je mnogo bank začelo kupčijo z živili in z vsemi kmetijskimi pridelki. V to svrhu so ustanovile takozvane blagovne oddelke. To je seveda producentu in kmetu na škodo, kajti največ pri tem požre seveda banka. Za to se čuje že močan glas, naj se bankam prepove trgovanje s kmetijskimi pridelki.

Ali smejo žandarji rekvirirati perutnino? Iz Središča smo dobili sledeče vprašanje: V nekaterih krajih so žandarji rekvirirali perutnino. Ali so za to opravičeni? — Odgovor: Nihče ne sme rekvirirati perutnine. Če pa je kdo to storil, je to popolnoma nezakonito. Namestnija bo dala natančno preiskati, kdo je dal dotičnim ljudem dovoljenje za rekviriranje perutnine.

Oddaja bikov, merjascev in ovnov. Osrednji odbor Kmetijske družbe bo oddajal tudi letos okrajem, občinam in kmetijskim podružnicam subvencionirane bike za 60% nakupne cene. Prošnje se morajo poslati po okrajnem odboru ali kmetijski podružnici do 1. aprila osrednjemu odboru. Kmetijska družba oddaja tudi plemenske merjaške, ovne in ovce. Merjasce, oven ali ovca stane 60 K. Prošnje

se morajo poslati osrednjemu odboru Kmetijske družbe v Gradec najpozneje do 1. aprila 1917.

Trsno rožje pozeblo. Kakor nam poroča ravnateljstvo deželne sadjarske in vinarske šole v Mariboru, je letošnja zimo vsled izredno hudega mraza pozeblo mnogo trsnega rožja, posebno v nižjih legah. Mnogo očesc je popolnoma črnih. Na nekaterih trslih je pozeblo celo 30—40% očesc. Speča očesca še sicer vsklijejo, pa navadno niso posebno rodna. Popolnoma zdrava so ostala edino očesca, ki jih je ob času mraza pokrivala snežna odeja. V nižjih legah so očesca od 4. do 8. členka najbolj trpela, v višjih legah je bilo dokaj boljše. Da škodo, ki jo je povzročil mraz, popravimo, se bo treba letos pri rezi ravnati po teh le določilih: V nižjih in srednjih legah bo treba trs rezati bolj na več reznikov s 4 očmi, tako da bo na srednjem trsu ostalo vsaj 12 zdravih očesc. Šparoni se naj letos v teh legah opustijo. V višjih legah pa, kjer se bo trs rezal tudi na šparone, pa se naj isti režejo na 1—2 očesci več kot navadno. Napredne in izvežbane vinogradnike prosimo, da svoje sosede in znanke o tem poučijo.

Rafija-ličje. Zveza gospodarskih zadrug v Egenbergu pri Gradcu še ima v zalogi večjo množino rafija-ličja. Cena 14 do 15 K za 1 kg.

Skrbite že sedaj za zelenjavo! Stare slovenske gospodinje so v pustu, n. pr. na pustno nedeljo, na pust, na pepelnico in ob drugih znanih dnevih vsejale v lončke razna semena, n. pr. zeljnato, špinacno, paprikovo in druga semena. Sadike so gojile v loncih. Ko je spomladi ugoden čas, se sadike lahko takoj vsadijo v grede. Zadnja leta pa se je ta način gojenja sadik zelo opustil. Svetujemo, da letos naše gospodinje vsejejo raznovrstne sadike in tako poskrbijo, da bodo naši kmetijski vrtovi na spomlad takoj zeleni. Pridelki iz naših vrtov bodo imeli letos lepe cene.

Razne novice.

Čudna navada pri konjski kupčiji. Ako prodaja Arabec konja, mora izročiti kupcu posebno potrdilo ali jamstvo, da je žival res dobre vrste. To potrdilo ima včasih tako obliko in vsebino, kakor bi bila kaka sveta listina. V dokaz naj bo prevod nekega takega pisma: »V imenu vsemogočnega in dobrotljivega Boga. Hvala Gospodu vsega stvarstva. Slavljen bodi najimenitnejši vseh prerokov, vsi njegovi potomci in prijatelji. Slavljen bodi Bog, ki vlada nebo, ki je ustvaril ptice, konje in vse žive stvari... ki je dal možu v srce ljubezen do žene, do otrok in do polnokrvnih konj. Pleča tvojega konja, o človek, pomenijo slavo, njegov drob — so skriti zakladi, njegovo rezgetanje prepodi satana. Vse to je napovedal o konju prerok (Mohamed) sam... In slednjič se s tem potrjuje, da je kobilica, prodana gospodu Fulanu de Tal, sinu slavnega španskega rodu, žival najčistejše krvi, plemenite Koheylan-pasme, da je pet let stara, ima malo zvezdico na čelu in da ima na sprednji desni nogi belo liso«. To spričevalo je bilo spisano na ime kupca petega dne svetega meseca Ramazana leta 1302. — Podpisal Ahmed.

Na pust vjeli jelena. Črnovojnik Jakob Sattler nam piše s karpatskega bojišča, da so vojaki 8. stotnije nekega našega južnoavstrijskega polka na pust vjeli na Karpatih lep ga jelena, ki je našim vrlim braniteljem zelo prav prišel kot pustni priboljšek. Jelen je pribežal v našo postojanko pred rusko patroljo, ki se je plazila tam okoli. Jelen je tehtal nad 200 kg. Smatrali smo ga kot »likof« za naše triletno karpatsko bojevanje.

Pri belem dnevu okraden. Poroča se nam: Ivan Vertovšek iz Canj pri Blanci je bil dne 22. februarja v Zagrebu okraden za 1046 K v denarju. Prijeli so ga trije neznani zlikovci v Ilici ter mu siloma odvzeli denar. O roparjih se še nič ne ve.

Cene za tobak se vnovič zvišajo. Tobačna uprava je zvišala cene za tobak. Tako so zvišali cene za finejši cigaretni tobak za 100 odstotkov, cene za navadni tobak pa za 30 odstotkov. Kuba-smodke in viržinke bodo stale 16 v, zavojček hercegovskega tobaka, ki je stal pred vojsko 32 v, bo stal 1 K 20 v, šport-cigareta bo stala komad 5 v, zavojček ogrskega cigaretnega tobaka, ki je stal pred vojsko 14 v, bo stal v bodoče 30 v.

Dopisi.

Maribor. Prehranjevalni urad mariborskega

okrajnega glavarstva nam poroča, da je bilo te dni poslanih v kmetijske občine 10 vagonov sladkorja. Vsak trgovec je dobil toliko sladkorja, da ga bo na vsako osebo in vsako karto prišlo 1 kg. Ker se karte na kmetih glasijo na $\frac{9}{8}$ kg, naj si vsak dotične odrezke shrani, ker se bo prišlo več sladkorja. Trgovci smejo za 1 kg sladkorja vzeti samo osem osmiuk karte. Cene za sladkor mora imeti vsak trgovec javno nabite v svoji prodajalnici. — Množijo se zopet pritožbe, da mnoge družine dobijo premalo sladkornih kart. Povdarjamo, da mora vsaka oseba dobiti eno sladkorno karto in ako se dotična oseba, ki deli karte, brani komu izročiti določeno število kart, naj se vsak hitro pritoži na prehranjevalni urad okrajnega glavarstva.

Maribor. Kdor še nima hišnega seznama za petrolejne karte, naj si ga takoj posrbi. Tiskovine se dobijo v Hammerlingovi ulici, kjer se izdajajo krušne karte in v mestnem prehranjevalnem uradu na Rotovškem trgu. Izpolnjene tiskovine se morajo oddati v uradu za krušne karte (Hammerlingova ulica) najpozneje do sobote, dne 3. marca opoldne.

Maribor. V Leitersbergu je umrl Marija Ferdinand grof Platz. Bil je globokoveren in nam naklonjen mož. Svetila mu večna luč!

Gradec. Pri usmiljenih bratih je umrl dne 20. februarja t. l. konventual čast. brat Avgustin Fröis po daljšem bolehanju v starosti 66 let. Pokojni je bil rojen l. 1851 v Bezau na Preradelskem. Redovniško obljubo je storil dne 2. svečana 1884. Za svoje neumorno delovanje v postrežbi bolnikom je bil odlikovan z bronasto svetinjo R. križa. Pogreb se je vršil dne 22. p. m. ob mnogobrojni vdeležbi odličnih vdeležencev. Mnogo svetnih duhovnikov, kakor redovnikov, zlasti pa sobratov je rajnkega spremilo na zadnji poti. Rajni je bil brat sedanjega mnogočastitega in zaslužnega tukajšnjega priorja usmiljenih bratov č. o. Bernardina Fröisa. — Svetila mu večna luč! — Dne 18. svečana je bila mnogoštevilno obiskana slovenska popoldanska pobožnost. Prihodnja bo zopet dne 4. marca pri usmiljenih bratih s pridigo in sv. križevim potom. Sv. postni čas nas resno kliče k pokori. — Pridimo torej v obilnem številu!

Jarenina. V ponedeljek, dne 26. februarja zvečer je po kratki boleznici (pljučnici) sprevidena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala 69letna Katarina Jarc, rojena Vernik, posestnica v Jelenčah. Pogreb se je vršil v sredo, dne 28. februarja popoldne. Rajna je bila vrla in splošno spoštovana slovenska gospodinja, ki je svoje otroke vzgojila v slovenskem in krščanskem duhu. Ravno pred petimi meseci, 26. septembra 1916, je umrl njen mož, Janez Jarc. Svetila blagi pokojnici večna luč!

Marenberg. Dne 28. februarja je umrl tukajšnji župan in deželni poslanec Alojzij Langer. Pri zadnjih deželnozborskih volitvah je bil v volilnem okraju slovenjgraškem izvoljen v štajerski deželni zbor iz skupine mest in trgov. Bil je tudi načelnik marenberskega okrajnega zastopa in po mišljenju nemški nacionalec, čeprav rodom Čeh.

Marenberg. V nedeljo, dne 11. sušca, se vrši zbor obeh tukajšnjih mladinskih zvez pri Sv. Janezu po dopoldanskem sv. opravilu v društveni sobi. Na vspredu so: poročilo odbora, volitev novega odbora, govori in deklamacije. Domačini in sosedje, pridite!

Celje. Tukajšnji postajenačelnik južne železnice Hubert Kugler je bil odlikovan z vitezkim križcem Franc Jožefovega reda z vojnim okrasom; revident Ivan Anderl pa z zlatim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne.

Koprivnica. Dne 4. marca ima tukajšnje katol. slov. izobr. društvo občni zbor-Mladina zlasti dekleta se zelo zanimajo za podučne govore in deklamacije. Zadnja igra v prid Rdeč. križu je dokaj dobro vspela.

Naročevanje samo ponedeljkeve „Straže“. Kdor hoče imeti „Stražo“ samo v ponedeljek, si isto kakor dozdaj, lahko naroči posebej. Naročnina se pošlje po pošni nakaznici na naslov: Upravništvo Ponedeljkeve Straže v Mariboru. Ob strani naj napiše, ali je nov ali star naročnik, da ne bo pomot. Sama Ponedeljkeva Straža stane za celo leto K 3.20; za pol leta K 1.60; za četrt leta 90 vin.